

בולעטין # 87 - כסלו תש"ל לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

אור החיים על ויקרא פרק כו פסוק ח

(ח) ורדפו מכם חמשה וגו' קשה, אחר שאמר הכתוב שיפלו האויבים לפניכם וכו', בדרך כלל שמשמע אפילו ריבוא לפני ב', אם כן מה מקום לומר ורדפו חמשה מאה, אין זה אלא ממעט מברכה א':

אכן יתבארו הכתובים על פי מה שאמרו ז"ל במסכת סוטה (דף יא.). וז"ל לעולם מדה טובה מרובה ממדת פורעניות, והקשו התוספות שם בד"ה לעולם וז"ל, ואם תאמר הרי מצינו מדת פורענות גדולה ממדה טובה דכתיב (דברים לב ל) איכה ירדוף אחד אלף ושנים יניסו רבבה, גבי מדת פורעניות, וגבי מדה טובה כתיב ורדפו מכם חמשה מאה, ויש לומר דגבי מדת פורענות מיירי רדיפה ולא הריגה, אבל הכא כתיב ורדפו מכם חמשה מאה, וסיפא דקרא ונפלו אויביכם לפניכם לחרב עכ"ל:

וקשה לי על דבריהם ז"ל ממה שאמרו במסכת מועד קטן פרק אלו מגלחין (טז:): וז"ל ואלה שמות הגבורים וגו' על שמונה מאות חלל בפעם אחת שהיה זורק חץ ומפיל שמונה מאות חלל בפעם אחת והיה מתאנח על מאתים דכתיב (דברים לב ל) איכה ירדוף אחד אלף, יצתה בת קול ואמרה לו רק בדבר אוריה החתי (מ"א טו ה) עד כאן, ולדברי התוספות (בסוטה שם) דמה שאמר הכתוב איכה ירדוף אחד אלף, מדבר ברדיפה בלא הריגה, למה היה מתאנח דוד על שלא היה הורג אלף דכתיב איכה ירדוף אחד אלף, הלא פסוק זה אינו מדבר בהריגה:

אשר על כן נראה דבין פסוק ורדפו מכם חמשה מאה, בין פסוק איכה ירדוף אחד אלף, אינו מדבר אלא בהריגה, ומה שהקשו ז"ל נראה לתרץ על פי מה שאמרו בתורת כהנים וז"ל מכם מן החלשים שבכם, ולא מן הגבורים שבכם עד כאן:

ויש לדקדק למה כפל לומר ולא מן הגבורים, אלא הכוונה היא שבא לשלול שלא לפרש בדבריו שרצונו לומר אפילו מן החלשים, לזה פירש לא מן הגבורים, ועל פי הדברים הללו לא קשה, כי בפסוק זה לא הזכיר אלא ברכת החלשים שבישראל שירדפו חמשה מאה וגו', וחלשים כיוצא בהם באומות העולם אינם אפילו עורכי מלחמה, ומה שאמר הפסוק איכה ירדוף אחד אלף מדבר בגבורים, ואמרו אחד נתכוון לומר המיוחד שהוא הגבור, ולא הוצרך לומר הדרגה זו בישראל כי ילמוד ממדת פורענות שהרי מדה טובה מרובה:

ומעתה שני דברים צוה ה' הטוב לעמו ישראל, הא' לא הגביל בה שיעור, והם גבורי ישראל, ועליהם הוא אומר בפסוק הא' ורדפתם את אויביכם ונפלו וגו' לחרב, ואם נפשך עגמה עליך לדעת שיעור, צא ולמד מפורענות שנאמר איכה ירדוף אחד אלף, וכלל גדול הוא, כי מדה טובה גדולה ממדת פורענות ולפחות בהשואה, כמו שהוכיחו התוספות ז"ל (בסוטה שם) מההיא שאמרו (חגיגה ה:) כל העוסק בתורה יום אחד בשנה מעלה עליו הכתוב כאילו עסק כל השנה, והוכיחו מהאמור בפרשת מרגלים (במדבר יד לד) וגו' אשר תרתם את הארץ יום לשנה וגו':

הרי שאין הכרח להיות גדולה אלא שלא תמצא פחותה ממנה בענין, בהכרח תתחייב לומר שאחד מישראל יהרוג אלף לפחות, ולזה היה דוד מתאנח על תשלום האלף כדי שלא תהיה מדת פורענות מרובה, כי דוד היה אחד המיוחד:

ותמצא בדברי הימים (א סימן יב פסוק טו) שאמר הכתוב אלה מבני גד ראשי הצבא אחד למאה הקטן והגדול לאלף, הנה לפניך כי מה שאמר הכתוב חמשה מאה ומאה רבבה הם החלשים, ובזה גילה כי מה שאמר הכתוב איכה ירדוף אחד אלף ירצה לומר אחד המיוחד לא מהפחותים:

ומעתה הרווחנו קושית יתור פסוק ראשון שאמר ורדפתם את אויביכם, שמדבר בגבורים, ולא אמר שיעור, כי אין שיעור להם שאפשר שאחד לחמש מאות אלף ולפחות אחד לאלף כאמור בקללה איכה ירדוף אחד אלף, והניח ה' הדברים סתומים, שאין כל הגבורים שוים, ואין כל הזכיות שוות, ואין כל הזמנים שוות, יכול להיות שאחד ירדוף ריבוא אלא לפחות אחד אלף:

ונפלו איביכם וגו' - כפל לומר דבר זה פעם ב', רבותינו ז"ל (בתו"כ) דרשו שהכוונה היא שיפלו איש בחרב רעהו, ונראה עוד לומר לפי שעשה הפרש בין רדיפת חמשה לרדיפת מאה, הוסיף עוד לומר שהוא הדין אם יהיה אלף מישראל תגדל הנפילה באויביהם, כשיעור ההפרש שבין חמשה למאה, יהיה כמו כן בין מאה לאלף, והוא אמרו לחרב, פירוש לשיעור מנין חרב נוקמת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)